

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

**Міжнародна науково-практична онлайн-конференція
«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВА, ПСИХОЛОГІЇ ТА
ПЕДАГОГІКИ В УМОВАХ ВІЙНИ»
13-14 квітня 2023 року**

Біла Церква
2023

ЗМІСТ

Секція 1 Теоретичні, історичні, філософські, соціологічні аспекти права

Бровко Н.І. Проблемні питання становлення і розвитку громадянського суспільства в Україні під час збройної агресії РФ.....	6
Мельник Л.М., Грек І.М. Трансформація цінностей українців під час російсько-української війни	8
Росавицький О.О. Злочин та злочинність як філософська категорія соціально-правового явища.....	10
Лісний І.А. Історико-правовий аспект становлення фондових ринків.....	12
Терещук М.М. Фінансова відповідальність в європейських країнах.....	15
Самойлович А.А. Окремі аспекти безпеки навчального процесу в умовах воєнного стану.....	17

Секція 2 Сучасні проблеми правового регулювання в галузі конституційного, адміністративного, інформаційного, фінансового, кримінального, кримінально-процесуального, кримінально-виконавчого та міжнародного права в умовах війни

Ковальчук І.В. Проблемні юрисдикційні аспекти в галузі кіберправа.....	19
Тимошук О.Г. Окремі аспекти державного регулювання організації нотаріальної діяльності в Україні в умовах воєнного стану.....	23
Сімакова С.І. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками.....	26
Димитрієва Т.В. Особливості внесення змін до статті 69 Кримінального кодексу України під час воєнного стану.....	29
Ясінська М.Г., Кучак О.Є. Фіксування воєнних злочинів проти довкілля України.....	31
Отрадна М.О., Кучак О.Є. Презумпція невинуватості як головний принцип кримінального процесу.....	35
Богданович О.В., Кучак О.Є. Особливості кримінального процесу в умовах воєнного стану.....	37
Дуфенюк О.М. Баланс між юридичною освітою та вимогами практики кримінального провадження.....	40
Гутник А.В. Колабораційна діяльність у закладах освіти: спосіб вчинення злочину.....	43
Павленко Т.А. Обмеження права на свободу пересування в умовах правового режиму воєнного стану: деякі аспекти.....	46
Голіна В.В. Безпека дорожнього руху в Україні: залишається невирішеність проблеми запобігання їй.....	49
Поляруш-Сафроненко С.О. Принцип конституційності та законності добровільного об'єднання територіальних громад.....	52
Коршак В.С., Сушицька Ю.О. Доступ до публічної інформації в умовах війни	56
Ярошевська Т.В. Актуальні питання розвитку в умовах війни сфери трансферу інноваційних технологій.....	60
Макарчук В.В. Удосконалення адміністративно-правового регулювання діяльності правоохоронних органів як суб'єктів формування та реалізації державної політики у сфері національної безпеки і оборони.....	64
Нікітенко О.І. Деякі питання адміністративно-правової легітиматії поліцейської діяльності.....	66

**УДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО
РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ЯК
СУБ'ЄКТІВ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У
СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ**

Макарчук В.В.,

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри конституційного права та
теоретико-правових дисциплін*

Білоцерківський національний аграрний університет
м. Біла Церква, Україна

Звертаючись до питання удосконалення адміністративно-правового регулювання діяльності правоохоронних органів як суб'єктів формування та реалізації державної політики у сфері національної безпеки і оборони варто на початковому етапі розглянути питання правового регулювання суспільних відносин.

Досліджуючи механізм правового регулювання відповідної галузі права, необхідно підкреслити, що він має свої особливості залежно від специфіки предмета правового регулювання. Норми адміністративного права регламентують різноманітні суспільні відносини. Водночас в предмет адміністративно-правового регулювання також включені правові норми, що регламентують суспільні відносини діяльності державних органів у сфері забезпечення національної безпеки і оборони України.

Як слушно зазначає у своєму дослідженні Ю. О. Волошин, у процесі конституціоналізації фактична сукупність нормативно-правових актів різних видів та рівнів повинна набути якостей системності та цілісності, а кожен з таких актів – стати справжньою правовою формою, місцем локалізації та закріплення правових норм, принципів, цілей та цінностей. Це означає процес проникнення правових норм Конституції України та конституційного права в різні компоненти правової системи. Таке понятійно-категоріальне оновлення потребує зміни уявлень про взаємодію конституції та правової системи й в умовах сталого розвитку, і в період кардинальної трансформації держави і суспільства [1, с. 19].

Слід зазначити, що в науковій юридичній літературі під правовим регулюванням розуміється (від лат. *regulare* – спрямовувати, впорядковувати) один з основних засобів державного впливу на суспільні відносини з метою їх упорядкування в інтересах людини, суспільства, держави та її інститутів. Тому правове регулювання є різновидом соціального регулювання, що забезпечується за допомогою спеціально створеного державного механізму [2, с. 692]. Слово регулювати тлумачиться як

«впорядкування чого-небудь, керувати чимось, підкоряти його відповідним правилам, певній системі» [3, с. 1020-1021].

Деякі автори під правовим регулюванням здебільшого розуміють дію права на суспільні відносини з допомогою використання певних юридичних засобів. В умовах розвитку України як правової держави роль і значення правового регулювання суспільних відносин набувають особливої актуальності. Адже головною ознакою моделі держави, що характеризується як правова, виступає саме ознака високої правової урегульованості суспільних відносин [4, с. 290].

Також правове регулювання – це дія права на суспільні відносини за допомогою певних юридичних засобів, насамперед норм права [5, с. 217]. Однією з початкових, вихідних ланок правового регулювання є юридичні норми, які складають нормативну основу, серцевину механізму правового регулювання. [6, с. 19].

Досліджуючи питання щодо визначення поняття «адміністративно-правове регулювання», варто зазначити, що цей термін широко використовується у науці адміністративного права й застосовується в різних його сферах. Однак варто додати, що сам предмет такого регулювання звертає на себе більшу увагу, залишаючи проблему чіткого формулювання поняття на другому місці. Для того, щоб визначити згадане конкретне поняття, треба дослідити його найбільш загальне визначення. Наприклад, в академічному тлумачному словнику української мови дається таке тлумачення слова «регулювати»: впорядковувати що-небудь, керувати чимось, підкорювати його відповідним правилам, певній системі [7, с. 480].

Що ж до визначень цього терміна безпосередньо в змістовому полі юридичної науки, то знаходимо їх чимало. Зокрема, в тлумачному словнику юридичних термінів правове регулювання визначається як форма регулювання суспільних відносин, яка забезпечує відповідність поведінки їхніх учасників вимогам і дозволам, що містяться у нормі права [8, с. 218].

В. І. Темерецький визначає адміністративно-правове регулювання як таке, що являє собою цілеспрямований вплив правових норм, прийнятих державою, і постає в якості відповідних адміністративних засобів забезпечення прав та законних інтересів фізичних, юридичних осіб та держави у суспільних відносинах з метою підпорядкування їх юридично встановленому правопорядку, а також охорони та розвитку в інтересах суспільства і держави [9, с. 51].

Отже, на підставі вищезазначеного варто констатувати, що у юридичній науці немає єдиного та усталеного підходу до визначення адміністративно-правового регулювання у сфері національної безпеки і оборони України, адже існує велика кількість пропонованих дефініцій, які спрямовані на забезпечення державної безпеки і оборони країни, захисту державного кордону України і охорони прав та свобод людини та їх гарантій, що мають бути забезпеченими правоохоронними органами держави.

Список використаних джерел:

1. Волошин Ю. О. Конституційно-правове забезпечення європейської міждержавної інтеграції: проблеми теорії і практики : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.02. Київ, 2010. 36 с.
2. Великий енциклопедичний юридичний словник / за ред. Ю. С. Шемшученка. Київ : ТОВ Видавництво Юридична думка, 2007. 992 с.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови / за ред. В. Т. Бусела. Київ-Ірпінь : ВТФ Перун, 2002. 1440 с.
4. Теорія держави і права : Підручник / за ред. С. Л. Лисенкова. Київ : Юрінком Інтер, 2005. 448 с.
5. Загальна теорія держави і права / за ред. В. В. Копейчикова. Київ : Юрінком, 1997. 320 с.
6. Бойко І. В. Правове регулювання поліцейської діяльності в Україні. *Наука і правоохорона*. 2017. № 2(36). С. 17-24.
7. Словник української мови : в 11 т. / за ред. І. К. Білодіда. Київ : Наукова думка, 1977. Т. 8. 929 с.
8. Гончаренко В. Г., Андрушко П. П., Базова Т. П. Юридичні терміни. Тлумачний словник / за ред. В. Г. Гончаренка. Київ, 2004. 320 с.
9. Теремецький В. І. Поняття адміністративно-правового регулювання у сфері оподаткування. *Держава та регіони. Серія «Право»*. 2012. № 1 (35). С. 50-54.

УДК 342.9

ДЕЯКІ ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ЛЕГІТИМАЦІЇ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Нікітенко О.І.,

доктор юридичних наук, професор,

професор кафедри публічно-правових дисциплін,

Академік Адміністративно-правових наук України,

Заслужений юрист України

Білоцерківський національний аграрний університет

м. Біла Церква, України

В Україні діяльність поліції - врегульована в Конституції, де закладено її підстави та межі, о також в інших правових актах. Провідні конституційні принципи - повага і захист честі людини, основних прав та демократичної правової держави та забезпечення безпеки у прикордонних районах України визначають цілі та межі поліцейської діяльності. Відвернення внутрішніх та зовнішніх загроз у прикордонних районах є конституційно-правовим обов'язком держави та її невід'ємною функцією. Тому поліцейське право та право забезпечення безпеки володіє конституційною та організаційно-правовою легітимністю.

Конституційно-правовий обов'язок держави - забезпечувати захист поліцейських прав з одного боку та в адміністративному і адміністративно-процесуальному праві -